

[NAWODZICIEL *sb m*

I sg nawodziciel(e)m.

Sł stp, Cn brak.

Ten, kto nawodzi, prostuje, naprawia [czego]: y názową cię náprawcą rozwálenia/ y nówodźicielem ścieżek dla mieřzkánia [et vocabitur tibi saepiens fracturam, reverti faciens semitas ad habitandum].

BudBib Is 58/12 (Linde).

FP